

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN PONTIFICALE HOOGMIS VAN PASEN

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
16 april 2017, 10u

Hand. 10, 34a.37-43

Kol. 3, 1-4

Job. 20, 1-9

Broeders en zusters,

Ik mag u vandaag een zalig paasfeest wensen! Jezus is verrezen! Hij is werkelijk verrezen! De Vader heeft Hem niet alleen gelaten toen allen de andere kant opkeken. Hij heeft Hem niet prijsgegeven aan de dwaasheid van zijn vervolgers. Hij heeft Hem niet laten verdwijnen in het graf van de geschiedenis. De Vader heeft Jezus opgewekt uit de dood, als eerste van allen die ontslapen zijn! Vandaag is een dag van vreugde voor alle christenen. Na de homilie zullen we samen ons geloof belijden en de beloften van ons doopsel vernieuwen. We zullen ons ook laten besprenkelen met het frisse water van ons doopsel. Op Pasen komt het allemaal samen: de vreugde van de verrijzenis, de vreugde van het geloof en de vreugde van het christen-zijn.

Wat is er dan zo bijzonder aan de vreugde van Pasen? Je hebt toch Pasen niet nodig om samen een feestje te bouwen? Het moet toch geen Pasen zijn om je goed te voelen? En Pasen is toch niet de enige dag op het jaar die je gelukkig maakt? Inderdaad, er is veel wat ons dankbaar en blij kan stemmen. Er is veel wat wij met elkaar kunnen delen en vieren. Hoewel: soms lijkt de vreugde in onze samenleving ver te zoeken. Van de dagelijkse krant gaat minstens driekwart over spanningen, ongenoegen, protest en geweld. Het zijn uiterst zeldzame bladzijden waarop de een over de ander iets goeds te vertellen heeft. Na elke positieve boodschap moeten minstens evenveel en liever nog meer bladzijden volgen met kritiek. Wie wil scoren moet vooral angst en ontevredenheid kunnen zaaien. Onder een dunne bovenlaag van voldoening verbergt onze samenleving een dikke onderlaag van ontevredenheid en agressie. Waar liggen de bronnen van het geluk en van de vreugde? Het is een vraag die langzaam weer naar boven komt.

Wat maakt de vreugde van Pasen zo bijzonder? Om te beginnen is het een gedeelde vreugde, gedeeld met allen die in Jezus geloven, tot welk volk of welk land wij ook behoren. In het land van Pasen loopt geen grens tussen ons volk en andere volkeren, tussen hun gemeenschap en onze gemeenschap, tussen hun toekomst en onze toekomst. Jezus is verrezen als eerste van ons allen. Hij heeft de toegang ontsloten tot het éne land van de belofte dat God ons heeft bereid. Niemand kan Pasen vieren alsof Jezus alleen voor zijn

eigen club of eigen soort uit de dood was opgestaan. Verrijzenis is niet hetzelfde als succes. Succes kun je opeisen voor jezelf, de Verrijzenis niet. Trouwens, wat leidt sneller naar eenzaamheid dan getrouwd zijn met je eigen succes? In de kerkgemeenschap kan de vreugde van de enen niet doorgaan ten koste van het leed van anderen. Neen, de Verrijzenis van Jezus is een feest van verbinding. Echte vreugde heeft met verbinding te maken. Vreugde kan maar volle vreugde zijn, wanneer allen erin mogen delen.

Wat maakt de vreugde van Pasen nog bijzonder? Dat het vreugde is met littekens op. Toen de apostelen Jezus terugzagen na Pasen waren ze verheugd omdat ze op zijn handen en zijde nog de littekens zagen van de nagels aan het kruis. Het was geen gefotoshopte Jezus die ze terugzagen, maar de échte Jezus, met de sporen van zijn lijden nog duidelijk zichtbaar. Twee weken geleden liet een presidentsvrouw een officieel portret van zichzelf maken en publiceren. Tot grote verrassing van de media waren op haar huid zelfs geen poriën meer te zien! Alles egaal glad gestreken. Alle poriën met fotoshop weggeveegd! Vreugde is nep als ze het echte leven niet raakt, als ze de confrontatie met de dagelijkse pijn en strijd niet aandurft. Eergisteren was het Goede Vrijdag: een dag van verbondenheid met alle mensen die leven in de schaduw van het kruis. Vandaag zij we Goede Vrijdag niet vergeten, integendeel. De vreugde van de Verrijzenis neemt de last van het lijden mee. Pasen is geen vreugde naast of boven het echte leven, maar middenin het echte leven. Het is een vreugde die de test van het leven wil en kan doorstaan.

Tenslotte is de vreugde van Pasen ook bijzonder omdat we haar niet moeten vasthouden. We mogen haar loslaten! Hoe heeft Jezus de vreugde van Pasen gevonden? Niet door haar na te jagen of vast te grijpen, maar door haar los te laten. Op Goede Vrijdag was Jezus zover dat Hij alles kon loslaten: zijn welslagen als mens, zijn succes als Messias en zelfs zijn vreugde als Zoon van de Vader. Hij liet het los zijn eigen vreugde als maatstaf te nemen. En juist daar kantelde het verhaal. Pasen was begonnen. De Vader kon met een andere en grotere vreugde voor de dag komen, zowel voor Jezus als voor ons. Het is een wonderbare wet: dat de vreugde wegtrekt wanneer wij haar vasthouden, en dat zij terugkeert wanneer wij haar loslaten. De vreugde van Pasen is de kramp voorbij. Ze moet zichzelf niet bewijzen. Ze moet haar eigen spaarrekening niet aanleggen. Ze moet haar eigen verdedigingsmuren niet optrekken. Ze moet haar eigen feestjes niet organiseren. Ze kan weggaan en terugkeren, binnenkomen en buitengaan volgens de seizoenen van ons leven, omdat God zelf haar waarborg en haar dekking is. Pasen is vreugde om zomaar te krijgen en zomaar door te geven, niet om vast te houden.

Broeders en zusters, waar liggen de bronnen van het geluk? Op Pasen wens ik u veel vreugde toe: de vreugde van het Evangelie en de vreugde van het geloof!

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen